

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Cdo/599/2015
Identifikačné číslo spisu:	1312203746
Dátum vydania rozhodnutia:	24.05.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Edita Bakošová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:1312203746.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky Bc. Y. bývajúcej v X., zastúpenej advokátskou kanceláriou Kolíková & Partners, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Radvanská 21, proti odporcovi Bc. G., bývajúcemu v X., zastúpeného JUDr. Bronislavou Pavelkovou, advokátkou so sídlom v Bratislave, Dobrovičova 6, o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu na čas po rozvode maloletej B., narodenej XX. U. XXXX, zastúpenej kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny, Vázovova 7/A, Bratislava, za účasti Okresnej prokuratúry Bratislava III, vedenej na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 37 P 82/2012, o dovolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 5. mája 2015 sp. zn. 11 CoP 583/2014, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Okresný súd Bratislava III rozsudkom (v poradí prvým) z 12. februára 2013 č.k. 37 P 82/2012-123 rozviedol manželstvo účastníkov uzavreté 15. decembra 2001 pred Matričným úradom X., zapísané v knihe manželstiev vo zväzku XX, ročník 2001, na strane XXX, pod poradovým číslom XXX. Maloletú B., narodenú XX. U. XXXX zveril do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov s tým, že otec bude zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletú každý párny týždeň od pondelka po poslednej vyučovacej hodine do nasledujúceho pondelka nepárneho týždňa do začiatku vyučovania a počas prázdnin od pondelka od 14,00 hod. do nasledujúceho pondelka do 9,00 hod.

- každý párny rok počas Vianočných sviatkov v čase od 23. decembra od 9,00 hod. do 25. decembra do 9,00 hod.

- každý nepárny rok počas Vianočných sviatkov v čase od 25. decembra od 9,00 hod. do 27. decembra do 9,00 hod.

- každý párny rok 31. decembra od 9,00 hod. do 2. januára nasledujúceho roka do 9,00 hod.

Matka bude zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletú každý nepárny týždeň od pondelka po

poslednej vyučovacej hodine do nasledujúceho pondelka párneho týždňa do začiatku vyučovania. Počas prázdnin od pondelka od 14,00 hod. do nasledujúceho pondelka do 9,00 hod.

- každý nepárny rok počas Vianočných sviatkov v čase od 23. decembra od 9,00 hod. do 25. decembra do 9,00 hod.
- každý párny rok počas Vianočných sviatkov v čase od 25. decembra od 9,00 hod. do 27. decembra do 9,00 hod.
- každý nepárny rok 31. decembra od 9,00 hod. do 2. januára nasledujúceho roka do 9,00 hod.

Zastupovať maloletú a spravovať jej majetok budú obaja rodičia a vyživovaciu povinnosť rodičom neurčil. Žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal. Súd manželstvo účastníkov rozviedol v zmysle § 23 ods. 1, 2 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o rodine,“) z dôvodu vážneho narušenia vzťahov medzi manželmi. Dospel k záveru, že bude v súlade so záujmom maloletej, aby bola zverená do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, keď v čase rozhodovania súdu sa striedavá osobná starostlivosť oboch rodičov realizovala už viac ako jeden rok. O vyživovacej povinnosti rozhodol v zmysle § 62 ods. 6 zákona o rodine a vyživovaciu povinnosť medzi rodičmi maloletej neupravil. Návrh na vykonanie znaleckého dokazovania zamietol, keď vykonanie znaleckého dokazovania by bolo pre všetkých zúčastnených, ale najmä pre maloleté dieťa zaťažujúcou skutočnosťou. O trovách konania rozhodol podľa § 144 O.s.p.

Krajský súd v Bratislave na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku prvostupňového súdu s výnimkou výroku o rozvode uznesením z 31. mája 2013 sp. zn. 20 CoP 58/2013 napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Mal za to, že na základe dokazovania vykonaného súdom prvého stupňa nie je možné zistiť, či nesúhlas navrhovateľky so striedavou osobnou starostlivosťou je obštrukčného charakteru, nakoľko za účelom zistenia pravdivosti jej tvrdení, týkajúcich sa manipulácie odporcu s dieťaťom, súd prvého stupňa nevykonával žiadne dokazovanie.

Okresný súd Bratislava III rozsudkom (v poradí druhým) zo 7. októbra 2014, sp. zn. 37 P 82/2012-355 zveril maloletú B., narodenú XX. U. XXXX na čas po rozvode manželstva do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov s tým, že

Maloletá bude v osobnej starostlivosti otca

- každý párny týždeň od pondelka po poslednej vyučovacej hodine do nasledujúceho pondelka nepárneho týždňa do začiatku vyučovania,
- počas prázdnin od pondelka od 14,00 hod. do nasledujúceho pondelka do 9,00 hod.
- každý párny rok počas Vianočných sviatkov v čase od 23. decembra od 9,00 hod. do 25. decembra do 9,00 hod.
- každý nepárny rok počas Vianočných sviatkov v čase od 25. decembra od 9,00 hod. do 27. decembra do 9,00 hod.
- každý párny rok od 31. decembra od 9,00 hod. do 2. januára nasledujúceho kalendárneho roka do 9,00 hod.

Maloletá bude v osobnej starostlivosti matky

- každý nepárny týždeň od pondelka po poslednej vyučovacej hodine do nasledujúceho pondelka párneho týždňa do začiatku vyučovania,
- počas prázdnin od pondelka od 14,00 hod. do nasledujúceho pondelka do 9,00 hod.
- každý nepárny rok počas Vianočných sviatkov v čase od 23. decembra od 9,00 hod. do 25. decembra do 9,00 hod.
- každý párny rok počas Vianočných sviatkov v čase od 25. decembra od 9,00 hod. do 27. decembra do 9,00 hod.
- každý nepárny rok od 31. decembra od 9,00 hod. do 2. januára nasledujúceho kalendárneho roka do 9,00 hod.

Zastupovať maloletú a spravovať jej majetok budú obaja rodičia a vyživovaciu povinnosť rodičom neurčil. Rodinné prídavky na maloletú bude poberať matka maloletej a daňový bonus na maloletú si bude uplatňovať otec maloletej. Trvalým bydliskom maloletej bude adresa T.. Rodičia si maloletú prevzmú a

odovzdajú v mieste bydliska rodiča, ktorému končí osobná starostlivosť o maloletú. Žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal. Dospel k záveru, že zverenie maloletej do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov je plne v jej záujme a v záujme zdravého vývinu jej osobnosti, keď obaja rodičia sú spôsobilí maloletú vychovávať, obaja majú o výkon osobnej starostlivosti o maloletú záujem a u oboch rodičov má maloletá vytvorené dostatočné a vhodné podmienky na uspokojovanie svojich odôvodnených potrieb a záujmov. Poukázal na skutočnosť, že maloletá opakovane deklarovala svoje želanie byť v striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, ktoré zdôvodňovala svojim citovým vzťahom k obom rodičom a zároveň tým, že takto žije od rozchodu rodičov a je s uvedeným modelom starostlivosti spokojná. Vychádzal zo záverov vykonaného znaleckého dokazovania, z ktorého bolo zrejmé, že obaja rodičia sú rovnako schopné osobnosti z pohľadu výkonu rodičovskej úlohy, na strane ani jedného z nich neboli zistené negatívne prvky, pre ktoré by nebolo možné maloletú zveriť do striedavej osobnej starostlivosti a k obom rodičom má porovnateľne pozitívny vzťah. O vyživovacej povinnosti rozhodol v zmysle § 62 ods. 6 zákona o rodine a vyživovaciu povinnosť medzi rodičmi maloletej neurčil. Medzi rodičov rozdelil poberanie rodinných prídavkov a uplatňovanie si daňového bonusu a za trvalé bydlisko maloletej určil T.. O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p.

Krajský súd v Bratislave na odvolanie navrhovateľky rozsudkom z 5. mája 2015 sp. zn. 11 CoP 583/2014-377 rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 O.s.p. ako vecne správny potvrdil. Odvolací súd, rovnako ako súd prvého stupňa, mal za to, že sú splnené podmienky pre zverenie maloletej do striedavej osobnej starostlivosti na čas po rozvoze, keď tento model starostlivosti funguje od roku 2012 a neboli zistené žiadne skutočnosti, pre ktoré by bolo potrebné uvedený model meniť. Negatívne vyhodnotil postoj matky maloletej, ktorá nemá záujem o riešenie veci v záujme maloletej a spochybňuje nielen závery súdu prvého stupňa ale i znaleckého posudku, ktorý správne posúdil všetky okolnosti svedčiacie pre zverenie maloletej do striedavej osobnej starostlivosti. Za správne považoval aj rozhodnutie súdu prvého stupňa vo výroku o výživnom, keď sa javila rozporná žiadosť matky o určenie výživného 180,- eur mesačne v prípade striedavej osobnej starostlivosti, nakoľko takúto výšku vyživovacej povinnosti navrhla aj v prípade, že by mala maloletú vo svojej osobnej starostlivosti. O trovách konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 144 O.s.p.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu podala dovolanie navrhovateľka. Prípustnosť svojho dovolania odôvodnila ustanovením § 237 písm. g/ O.s.p. a dôvodnosť ustanovením § 241 ods. 2 písm. b/, c/ O.s.p. Uviedla, že o odvolaní proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III z 12. februára 2013 č.k. 37 P 82/2012-123 rozhodoval Krajský súd v Bratislave v senáte 20 CoP, ktorý uznesením z 31. mája 2013 č.k. 20 CoP 58/2013 prvostupňový rozsudok v napadnutej časti zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Mala za to, že podľa časti IV. ods. 4 Rozvrhu práce Krajského súdu v Bratislave na rok 2014 v znení dodatkov 1 až 11 mal o odvolaní proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III zo 7. októbra 2014 č.k. 37 P 82/2012-355 opätovne rozhodovať senát 20 CoP. Nakoľko o odvolaní rozhodol senát 11 CoP, došlo k vydaniu rozhodnutia nezákonným senátom. Namietala, že v odôvodneniach rozhodnutí súdov nižších stupňov absentuje riadne zhodnotenie vykonaných dôkazov, keďže sa sústredili len na niektoré časti znaleckého posudku a nevyporiadali sa s podmienkou znalkyne, že striedavá osobná starostlivosť sa môže efektívne a účinne uskutočniť len v prípade, že rodičia bezodkladne začnú navštevovať rodičovské terapie za účelom zabezpečenia riadneho fungovania tohto modelu starostlivosti o maloletú. Poukázala na skutočnosť, že Krajský súd v Bratislave uznesením č.k. 20 CoP 58/2013-196 z 31. mája 2013 uložil prvostupňovému súdu povinnosť vyriešiť otázku, aký je motív každého z rodičov, ktorý ich vedie k postoju v otázke striedavej osobnej starostlivosti a zistiť, či nesúhlas matky so striedavou osobnou starostlivosťou je kvalifikovaný alebo je obštrukčného charakteru, avšak súdy sa s otázkou či považujú nesúhlas matky za kvalifikovaný alebo obštrukčný nevyporiadali a tým zaťažili konanie vadou podľa § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. Žiadala, aby bolo vykonané ďalšie dokazovanie zamerané na vzťah otca k dieťaťu a vplyv tohto vzťahu na zdravý vývoj dieťaťa, keď takto objektívne zistený skutkový stav veci umožní súdu sa s týmito okolnosťami vypořiadat. Namietala nevykonanie dostatočného dokazovania ohľadne zisťovania celkových majetkových pomerov oboch rodičov a mesačných výdavkov potrebných vynaložiť na starostlivosť o maloletú, čím bola naplnená vada podľa § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p. Žiadala, aby dovolací súd rozsudky súdov nižších stupňov zrušil a vec vrátil Okresnému

súdu Bratislava III na ďalšie konanie.

Odporca vo svojom vyjadrení k dovolaniu žiadal, aby dovolací súd dovolanie navrhovateľky zamietol. Bol toho názoru, že rozvrh práce a spôsob riešenia situácie po napadnutí veci nesprávnemu senátu v odvolacom konaní sú mimo vplyvu účastníkov konania a prípady, ktoré má ustanovenie § 237 ods. 1 písm. g/ O.s.p. sa týkajú nezákonnosti v zmysle vylúčený sudca a nie nesprávny senát, ktorý sa naviac „zhojil“ postupom upraveným Rozvrhom práce Krajského súdu. Uviedol, že ostatné dôvody dovolania sa týkajú hmotnoprávnej stránky veci a sú z dovolacieho preskúmavania vylúčené, keďže ide o vec upravenú zákonom o rodine.

Okresná prokuratúra Bratislava III k dovolaniu navrhovateľky uviedla, že pre riadne rozhodnutie vo veci bolo vykonané rozsiahle dokazovanie, z ktorého vyplynuli dôvody pre zverenie maloletej do striedavej osobnej starostlivosti, pričom táto forma sa javí ako najvhodnejšia. Námietku navrhovateľky týkajúcu sa nezákonného obsadenia odvolacieho senátu považovala za nedôvodnú a navrhla, aby dovolací súd dovolanie zamietol.

Kolízny opatrovník sa k dovolaniu navrhovateľky nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas oprávnená osoba (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.), skúmal, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že podané dovolanie smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné a preto ho treba odmietnuť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 238 ods. 1 O.s.p. je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. V zmysle § 238 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci. Podľa § 238 ods. 3 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež vtedy, ak smeruje proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4.

V danom prípade dovolanie smeruje proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu, ktorým sa rozhodlo vo veci upravenej Zákonom o rodine (vo veci zverenia maloletého dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti, úpravy styku rodiča s dieťaťom a vyživovacej povinnosti k maloletému dieťaťu). Nejde pritom o rozsudok v zmysle § 238 ods. 1, 2, 3 O.s.p. a ani o rozsudok o obmedzení alebo pozbavení rodičovských práv a povinností, alebo o pozastavení ich výkonu, o priznaní rodičovských práv a povinností maloletému rodičovi dieťaťa, o určení rodičovstva, o zapretí rodičovstva alebo o osvojení. Napadnutý rozsudok nevykazuje znaky rozsudku, proti ktorému je dovolanie prípustné, ale práve naopak, znaky rozsudku, v prípade ktorého je prípustnosť dovolania výslovne zákonom vylúčená. Z uvedených dôvodov je zrejmé, že dovolanie nie je v predmetnej veci procesne prípustné; jeho prípustnosť je výslovne vylúčená ustanovením § 238 ods. 4 O.s.p. a o prípad výnimky z neprípustnosti dovolania v zmysle ustanovenia § 238 ods. 4 O.s.p. v predmetnej veci nejde.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1, veta druhá O.s.p. ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnuť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 ods. 1 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie) neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania smerujúceho proti rozsudku podľa § 238 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 ods. 1 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu

odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa uvedeného ustanovenia nie je predmet konania významný; ak v konaní došlo k niektorej z väd vymenovaných v § 237 ods. 1 O.s.p., možno ním napadnúť aj rozhodnutia, proti ktorým je inak dovolanie neprípustné (viď napríklad R 117/1999, R 34/1995 a tiež rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uverejnené v časopise Zo súdnej praxe pod č. 38/1998 a č. 23/1998). Osobitne ale treba zdôrazniť, že pre záver o prípustnosti dovolania v zmysle § 237 ods. 1 O.s.p. nie je významný subjektívny názor účastníka konania tvrdiaceho, že došlo k vade vymenovanej v tomto ustanovení; rozhodujúcim je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo.

Dovolateľka procesné vady konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. a/ až f/ O.s.p. netvrdila a ich existenciu nezistil ani dovolací súd. Prípustnosť jej dovolania preto z týchto ustanovení nemožno vyvodiť.

Dovolateľka v dovolaní výslovne namietala, že v konaní došlo k vade v zmysle § 237 ods. 1 písm. g/ O.s.p., pretože vec prejednal a vo veci rozhodol nezákonný senát.

Právo na zákonného sudcu je zaručené v čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého nemožno nikoho odňať jeho zákonnému sudcovi. Príslušnosť súdu ustanoví zákon. Uvedený ústavný príkaz predstavuje pre každého účastníka konania rovnakú záruku, že na rozhodovanie o jeho veci sú povelávané súdy a sudcovia podľa vopred vybraných zásad (procesných pravidiel).

Princíp nebyť odňatý zákonnému sudcovi bol v občianskom súdnom konaní premietnutý aj do ustanovenia § 237 ods. 1 písm. g/ O.s.p., podľa ktorého dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Súdna prax je pritom jednotná v tom, že súd treba považovať za nesprávne obsadený aj vtedy, ak nekoná zákonný sudca.

Koho treba považovať za zákonného sudcu a akým spôsobom možno vykonať jeho zmenu upravuje ustanovenie § 3 ods. 3 a ods. 4 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o súdoch), podľa ktorého zákonný sudca je sudca, ktorý vykonáva funkciu sudcu na príslušnom súde a bol určený v súlade so zákonom a s rozvrhom práce na konanie a rozhodovanie o prejednávanej veci. Ak súd rozhoduje v senáte, zákonnými sudcami sú všetci sudcovia určení podľa rozvrhu práce na konanie a rozhodovanie v senáte. Zmenu v osobe zákonného sudcu možno vykonať len v súlade so zákonom a s rozvrhom práce.

Ústavný súd opakovane judikuje, že za zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 ústavy je zásadne potrebné považovať toho, kto bol určený na prejednanie a rozhodnutie veci v súlade s rozvrhom práce súdu (napr. I. ÚS 52/97, II. ÚS 47/99, II. ÚS 118/02, III. ÚS 46/04, III. ÚS 46/2012, IV. ÚS 161/08). Ústavný súd pojem zákonného sudcu vykladá tak, že ním je sudca, ktorý bol pridelený na výkon funkcie na súd toho stupňa súdnej moci, ktorý je vecne a miestne príslušný rozhodnúť za predpokladu, že podľa rozvrhu práce ide o sudcu oprávneného konať a rozhodnúť určitý druh súdnej agendy. Je nutné dodať, že tu nejde o rozvrh práce bez ďalšieho, ale rozvrh práce súladný so zákonom a nadzákonnými normami.

Okrem procesných pravidiel určovania príslušnosti súdov a ich obsadenia je teda súčasťou základného práva na zákonného sudcu aj zásada prideľovania súdnej agendy sudcom (splňajúcim uvedené predpoklady) a určenia zloženia senátov na základe pravidiel obsiahnutých v rozvrhu práce tak, aby bola zachovaná zásada pevného prideľovania súdnej agendy a aby bol vylúčený pre rôzne dôvody a rozličné účely výber súdov a sudcov „ad hoc“. Ak teda sudca bude určený v rozpore s rozvrhom práce alebo

síce v súlade s ním, ale na základe takého jeho pravidla (opatrenia), ktoré odporuje zákonu, právo na zákonného sudcu vyplývajúce z čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky sa nerešpektuje a v takomto prípade treba súd považovať v zmysle § 237 ods. 1 písm. g/ O.s.p. za nesprávne obsadený.

Keďže na túto vadu konania je dovolací súd povinný prihliadnuť z úradnej moci a navrhovateľka v dovolaní jej existenciu tvrdí, dovolací súd ďalej predovšetkým skúmal, či vybraný senát (ne)bol v danej veci určený v súlade s rozvrhom práce a teda, či súd (ne)bol správne obsadený.

Podľa § 50 ods. 1 zákona o súdoch na účely tohto zákona sa rozvrhom práce rozumie akt riadenia predsedu súdu, ktorým sa riadi organizácia práce súdu pri zabezpečovaní výkonu súdnictva na príslušný kalendárny rok.

Podľa § 50 ods. 2 písm. a/ zákona o súdoch rozvrh práce obsahuje určenie senátov, samosudcov, súdnych úradníkov a notárov poverených vybavovaním jednotlivých druhov vecí, ktoré došli na súd.

Podľa § 51 ods. 1 zákona o súdoch ak tento zákon neustanovuje inak, veci určené podľa predmetu konania sa v súlade s rozvrhom práce prideliť jednotlivým senátom náhodným výberom pomocou technických a programových prostriedkov schválených ministerstvom tak, aby bola vylúčená možnosť ovplyvňovania pridelenia vecí.

Podľa § 51 ods. 2 zákona o súdoch podmienka náhodného výberu podľa odseku 1 je splnená vtedy, ak sa má vec prideliť jednému z aspoň dvoch senátov.

Podľa bodu IV. odseku 4 Všeobecných zásad platných pre občianskoprávne, správne a obchodnoprávne kolégium na rok 2014 (jeho znenia v čase, kedy vec došla na súd), ktoré sú súčasťou Rozvrhu práce Krajského súdu v Bratislave na rok 2014 (ďalej len Zásady), veci zrušené odvolacím súdom a vrátené I. stupňovému súdu a znovu predložené na rozhodnutie o odvolaní o tom istom predmete rozhodovania sa zapisujú do súdneho registra tomu odvolaciemu senátu, ktorý vec zrušil pod novou spisovou značkou. Súvislosť s pôvodnou vecou sa vyznačí v poznámke.

Podľa bodu VII. odsek 1 Zásad v prípade nejasnosti, do akého súdneho oddelenia má byť vec podľa druhu agendy pridelená, rozhoduje, na návrh príslušného predsedu kolégia, predseda súdu, prípadne podľa jeho poverenia podpredseda súdu. Konajúci sudca nemôže spis vrátiť priamo cez podateľňu a je povinný vzniesť námietku nesprávneho zápisu do súdneho oddelenia predsedovi súdu najneskôr do 20 dní od zapísania veci do pôvodného registra, aby mohol predseda súdu v zmysle § 152 ods. 7 vyhlášky č. 543/2005 Z. z. o spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné sudy, krajské sudy, Špeciálny súd a vojenské sudy v znení neskorších predpisov, rozhodnúť o jej prevode do 30 dní odo dňa zapísania do pôvodného súdneho oddelenia; inak vec prejedná senát, ktorému vec pôvodne napadla.

Z obsahu spisu vyplýva, že potom, ako senát 20 CoP Krajského súdu v Bratislave uznesením z 31. mája 2013, sp. zn. 20 CoP 58/2013 rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, bola vec znovu 11. decembra 2014 predložená krajskému súdu o odvolaní o tom istom predmete rozhodovania a po negatívnej lustrácii bola vec zapísaná do oddelenia 11 CoP. Predsedníčka senátu 11 CoP JUDr. X. listom z 15. januára 2015 namietala správnosť zápisu veci do tohto súdneho oddelenia z dôvodu, že podľa rozvrhu práce Krajského súdu v Bratislave pre rok 2014 mala byť vec zapísaná v súdnom oddelení 20 CoP. Predseda krajského súdu listom z 29. januára 2015 predsedníčke senátu JUDr. X. oznámil, že pre možnosť zapísania predmetnej veci na základe opatrenia predsedu súdu do oddelenia 20 CoP bola povinná v zmysle časti VII. všeobecných zásah platných pre občianskoprávne, správne a obchodnoprávne kolégium na rok 2014 vzniesť námietku nesprávneho zápisu najneskôr do 20 dní od zapísania veci do registra 11 CoP, t. j. najneskôr do 31. decembra 2014 a nakoľko uvedenú námietku vzniesla až 15. januára 2015, nemožno rozhodnúť o prevode veci do oddelenia 20 CoP, ale vec prejedná senát 11 CoP, ktorému vec napadla. Následne senát 11 CoP vec prejednal a vo veci samej aj rozhodol.

Podľa dovolacieho súdu spôsob, akým bola v danom prípade posudzovaná vec pridelená senátu 11 CoP, nevybočuje z rámca rozvrhu práce Krajského súdu v Bratislave platného v čase, kedy vec došla na súd, resp. z rámca zákona o súdoch, najmä tých jeho ustanovení, ktoré sa týkajú spôsobu prideľovania vecí. Prípustnosť dovolania preto z § 237 ods. 1 písm. g/ O.s.p. nevyplýva.

Vzhľadom na to, že v dovolacom konaní sa nepotvrdila existencia procesných väd konania tvrdených dovolateľkou, nevyšli najavo ani iné vady uvedené v § 237 ods. 1 O.s.p. a prípustnosť podaného dovolania nevyplýva z ustanovenia § 238 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky odmietol procesne neprípustné dovolanie navrhovateľky podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. S poukazom na právnu úpravu dovolacieho konania sa nezaoberal napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

Dovolací súd žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov dovolacieho konania (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.